

[Niels Ravn.]

at man, når de friske æg ikke længere findes hos købmanden, går direkte til producenten, hvad der er lovligt, og henter sine æg dér. Det betyder, at den afgift, som landbruget ville få, hvis æghandelen gik over købmanden, nu undrages det, idet æggene hentes direkte hos producenten, hvor der som bekendt ikke skal erlægges afgift. Det betyder altså en væsentlig ringere hjemmemarkedsordning for producenterne, for landmanden eller hønserijeren, eller hvem det nu er i produktionsledet.

Der er en anden kategori, der berøres stærkt, hvis denne lov gennemføres. Det er de mange husmænd, der har for små brug og derfor har indrettet dem til hønseri på en sådan måde, at de producerer til direkte salg på hjemmemarkedet; de har en rute, hvor de uge efter uge besøger de samme forbrugere og direkte sælger dem friske æg. Heller ikke denne form for omsætning vil nu længere blive tilladt, og disse mennesker må derfor se sig om efter en anden næringsvej.

Se, nu bemærkede jeg godt, at det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen hævdede, at det konservative folkepartis standpunkt til disse problemer for forbrugerne, for producenterne og for købmændene var serveret i en dårlig indpakning. Ærede medlem, jeg har indpakkingspapiret ved hånden. Det bærer overskriften: Danske Husmødres Forbrugerråd, og kigger jeg på bagsiden af indpakkingspapiret, står der Viola Nørlov. Det ærede medlem fru Viola Nørlov har signeret vort indpakkingspapir, og jeg skal citere, hvad der står på forsiden af dette, hvilket også har dannet udgangspunkt for vor vurdering i denne sag. Med den højt-ærede formands tilladelse skal jeg bringe følgende citat. Efter at have omtalt det, der nu kan ske, at man afbryder handelen over købmanden direkte til forbrugeren, skriver Danske Husmødres Forbrugerråd følgende:

„Et unødvendigt led skydes således ind mellem producent og forbruger. Udgifterne ved transporten og sorteringen anslås at beløbe sig helt op til 1 kr. pr. kg. Konsekvensen af forslaget vil blive, at der vil komme en unødvendig prisstigning på æg, samtidig med at forbrugernes chancer for at få helt nylagte æg for-

ringes. Det må understreges, at et ægs alder er meget afgørende for dets kvalitet.“

Det er også det konservative folkepartis opfattelse, og det er altså dette indpakkingspapir, vi har benyttet i den sverping, som det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen ikke synes om.

Nu siges det her, at æggene vil stige med 1 kr. pr. kg. Det er måske sat i overkanten. Ellers kan jeg fuldt ud tiltræde denne udtalelse. Så vidt jeg kan skønne, vil stigningen nok komme til at ligge et sted mellem 60 og 80 øre pr. kg æg, men det er også en væsentlig stigning. Jeg forventer, at denne stigning kan godkendes af handelsministeren på baggrund af de mange beføjelser, ministeren har fået i den senere tid. Jeg går ud fra, det kan lade sig gøre, og det vil for danske forbrugere på dette begrænsede område betyde en merudgift pr. år på 4-5 mill. kr. Det er lidt lavere ansat, end det ærede medlem fru Viola Nørlov gør det. Det går knap så højt, men alligevel tangerer det også det beløb, som det ærede medlem har angivet i sin skrivelse.

Denne store prisforskel, som vil opstå mellem prisen på æg hos købmanden og prisen på æg hos producenten, vil yderligere tilskynde til en udvikling, jeg tidligere har været inde på, nemlig forøget køb hos producenten og derved til en omgåelse af hjemmemarkedsordningen. Vi mener derfor, at lovforslaget har meget uheldige konsekvenser. For producenterne betyder det et faldende salg i de områder, hvor vejen til producenten er for lang, og derved får man de ældre æg, den dårlige kvalitet, der giver et faldende salg, og større mulighed for at kunne omgå afgifterne ude i landet, hvor vejen til producenten er væsentlig kortere, hvor man altså kan overvinde den hindring, der er for de store byers vedkommende. Det bliver en dårligere ordning for producenterne end den, vi har i dag, og som vi kunne opretholde med meget få ændringer i den bekendtgørelse, der ligger til grund for den i dag gældende ordning.

Forslaget er endvidere urimeligt over for handelen ved sit indgreb i handelens frie næring. Ja, og dertil føjer man så oven i købet en mistænkeliggørelse af handelen for ikke at kunne klare indbetalingen af afgifterne. Den „gode“ vilje over for handelen får også udtryk i lovforslaget på den